

20-21

Guía de la asignatura PRUEBA LIBRE

CATALÁN-VALENCIANO BÁSICO A2

CÓDIGO DE IDIOMA : 04920017

20-21

CATALÁN-VALENCIANO BÁSICO A2

CÓDIGO DE IDIOMA : 04920017

INDICE

EQUIPO DOCENTE

CONTENIDOS

EVALUACIÓN

EQUIPO DOCENTE

Coordinador	Contacto	Horario
Andrea Gonzlez Centelles	tel: email: andgonzalez@girona.uned.es skype:	Jueves 9:30 h - 10:30 h (Teams)

CONTENIDOS

Temario

CONTENIDOS

La organización del programa que os presentamos, se estructura a partir de 8 actividades comunicativas globales. Hemos tomado este método como orientación conjuntamente con las directivas propias de la Dirección General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. Los objetivos aquí planteados se pueden conseguir también a través de diversos manuales y métodos.

Informacions personals	Saludar i identificar-se. Presentar i presentar-se (informalment i formalment). Demanar per algú. Establir contacte telefònic. Saber identificar els membres de la família. Dir l'edat d'una tercera persona	L'article personal. Les formes <i>sóc / ets / és / sou / són</i> . Tractament formal i informal. La forma <i>si us plau / si et plau</i> (<i>sisplau</i>). Salutacions. El pronom interrogatiu <i>qui</i> . Les formes <i>hi ha...? / (no) hi és</i> . Les formes <i>conec, coneixes,</i> <i>coneixem</i> . Els possessius <i>meu</i> <i>/ meva</i> (i flexió). El verb <i>dir-se</i> (<i>"Em dic..."</i>). El verb <i>tenir</i> . Lèxic referit al parentiu bàsic.
------------------------	---	--

	Demandar i donar informacions personals sobre fets passats relacionats amb els estudis i l'experiència professional. Demandar telefònicament que algú s'identifiqui.	Passat perifràstic. Ús del verb <i>fer</i> per a referir-se a una activitat (“<i>fa estudis de...</i>”) o al temps transcorregut des d'un esdeveniment (“<i>ara fa 12 anys...</i>”). Adverbis de temps: <i>ahir</i>, <i>després-ahir</i> (abans-d'ahir). Estructura <i>tornar a + infinitiu</i>. El verb <i>ser</i> en funció locativa: “<i>Digues que no hi sóc</i>”, “<i>És fora</i>”. Fraseologia pròpia de converses telefòniques: <i>Qui el demana? Amb qui vol parlar? De part de qui? Ara s'hi posa...</i>
	Descriure una persona pel que fa a la seva indumentària, al seu aspecte físic i al seu lloc d'origen; demanar que algú la identifiqui. Descriure vestits per la mida, el color i l'escaiença. Expressar gustos sobre peces de vestir.	Distinció entre <i>Qui?</i> i <i>Quin?</i> L'expressió de la possibilitat: <i>deure + infinitiu</i>, <i>segur+que</i>. Negació amb <i>pas</i> (“No ho sé <i>pas</i>”). Lèxic referit al camp semàntic de la roba (peces de vestir, colors, matisos, etc.). El pronom <i>ho</i> com a substitut d'un atribut: “-És prim? -Sí, sí que <i>ho és</i>.” L'estructura <i>tan + adj. + com i més + adj.</i> Els verbs <i>portar</i>, <i>dur</i>, <i>ser</i>, <i>fer</i>, <i>tenir</i> en les descripcions de persones. Lèxic del camp semàntic de les descripcions físiques de persones. Estructura <i>el / la + veig + més + adj.</i> Construcció de frases amb el pronom <i>en</i> i la preposició <i>de</i> introduint l'adjectiu. Ús dels verbs <i>anar</i> i <i>estar + bé/malament</i>. L'expressió <i>fer conjunt</i>.

	Interessar-se per algú. Expressar un estat físic. Donar consells. Expressar sensacions físiques o anímiques.	El verb <i>passar</i> (una cosa a algú / cessar), <i>trobar-se</i> (bé o malament), <i>tenir</i> (mal de cap, mal de queixal), <i>fer</i> (mal). Ús de la perífrasi d'obligació en condicional per a expressar consells: <i>(no) hauries de + inf.</i> Expressions: <i>fer mala cara</i> (tenir mal aspecte), <i>tenir mal de cap</i> / <i>fer mal el cap a algú</i>. Els adverbis <i>més bé</i> (millor), <i>més malament</i> (pitjor). Els verbs <i>estar</i> (adormit, animat, content, fotut...) i <i>tenir</i> (son, set, gana...). Diferències entre <i>dormir</i> i <i>adormir(-se)</i>.
	Renyar algú. Opinar sobre una tercera persona. Manifestar desacord amb una opinió. Argumentar una opinió. Donar informació sobre un accident sofert per algú. Interessar-se per l'estat d'algú. Expressar sorpresa.	L'expressió <i>donar-se un co(l)p</i>, <i>fer-se un tall</i>, i "<i>què dius, ara!</i>". L'ús del verb <i>caure</i> (subratllant que en català no és reflexiu). Les parts del cos (amb insistència en el seu gènere).
Localitzacions	Preguntar i dir una adreça i un telèfon.	Interrogatiu <i>quin</i>: "<i>A quin carrer viu?</i>". El verb <i>viure</i>. La preposició <i>a</i> amb significat locatiu. Numerals cardinals i ordinals. Donar i precisar una adreça (referències: <i>a mà dreta</i>, <i>a mà esquerra</i>). El verb <i>ser</i> amb sentit locatiu. Lèxic: <i>pis</i>, <i>carrer</i>, <i>telèfon</i>, <i>avinguda</i>, <i>plaça</i>.

	Demander si hi ha alguna botiga i algun servei a prop. Respondre-hi amb diferents graus de certesa. Demander on és un lloc. Demander i donar indicacions per a anar a un lloc. Diferents recorreguts per a anar-hi. Demander i donar informació sobre viatges de vacances (llocs, durada, distància, mitjans de transport, etc.).	L'expressió <i>sap si hi ha un/una...</i> per a preguntar on és un lloc. La resposta amb <i>n'hi ha un/una</i> per a expressar l'existència d'un lloc esmentat anteriorment. Lèxic i expressions diverses relacionades amb l'acció d'orientar-se a ciutat (<i>a prop, lluny, fins al capdamunt/ capdavall, a mà dreta</i>, etc.). Vocabulari referit al medi urbà (<i>avinguda, plaça, gual, cantonada, cruïlla, direcció prohibida</i>, etc.). El pronom adverbial <i>hi</i> en referència a un lloc esmentat amb anterioritat. L'ús de les preposicions <i>amb/en</i> amb mitjans de transports. L'ús de <i>gaire</i> ("Que és <i>gaire</i> lluny, això? No, no és <i>gaire</i> lluny.").
	Demander i dir on està situat un habitatge. Demander i donar informacions sobre el seu entorn. Descriure la distribució d'un habitatge. Descriure'n l'interior. Opinar sobre la distribució dels mobles d'una habitació. Suggestir alternatives de distribució. Demander i dir on es col·loquen els objectes. Donar instruccions.	Ús de <i>cap a</i> per a donar una indicació aproximada. Lèxic: <i>llogar, banda de mar / de muntanya, platja, afores, centre, zona residencial, ben situat, plànol</i>. Vocabulari relacionat amb la descripció de l'interior d'una vivenda (mobles, parts de la casa, habitacions, etc.). Expressions locatives: <i>al mig, al voltant, cap a, davant de, al costat de</i>. L'expressió "<i>vols dir que...?</i>" per a posar objeccions. El condicional per a expressar suggeriments: "Jo el <i>posaria</i> aquí." Verbs: <i>posar, desmar, endreçar, deixar</i>.

El temps	Demandar i dir l'hora (<i>Que té hora? És un quart de set.</i>) Demandar (per telèfon directament) i donar informació sobre els horaris (d'espectacles, transports, serveis, etc.).	El sistema català d'indicació de l'hora (i variants). Expressions: <i>A quina hora comença? / Quina hora és? / (Massa) tard, d'hora / ara.</i> Els verbs <i>començar, tancar, sortir, arribar.</i> Preposicions: <i>fins a, cap a.</i> Les parts del dia.
	Demandar i dir una data. Preguntar si es pensa fer una cosa en el futur. Demandar i dir què pensa fer algú en un futur pròxim i quan ho pensa fer. Demandar i dir quan es pensa anar de vacances i durant quan de temps. Demandar i dir quan es va fer una cosa . Demandar i dir quan es realitzarà una acció.	Absència d'article en els noms dels dies de la setmana i en expressions com <i>dimecres de la setmana que ve</i>. Ús del present i del futur per a expressar accions futures. El verb <i>ser</i> en l'expressió de la data. Futurs regulars i irregulars. Nocions temporals: <i>demà, el cap de setmana, tard, una altra estona, la setmana passada, la setmana que ve (vinent)</i>, etc. L'estructura <i>pensar+infinitiu</i>. Diferències de significats del verb <i>estar-s'hi</i> ("<i>T'hi estaràs tot el més?</i>" / "<i>Quant s'hi està de Barcelona a Mataró?</i>"). Combinacions dels pronoms <i>em, et, es, ens</i> amb el pronom <i>hi</i>. Ús dels pronoms <i>els/les</i> (CD) i <i>els</i> (CI).

	Demandar a algú si es recorda d'alguna cosa. Recordar a algú alguna cosa. Dir el que es pensa fer. Demanar i donar informació sobre una persona. Donar una informació sense exactitud. Fer recordar a algú alguna cosa. Demanar i dir si s'ha fet alguna cosa. Explicar per què no s'ha fet alguna cosa.	Els verbs <i>recordar-se de</i> / <i>descuidar-se de</i> amb la seva pronominalització (<i>en</i>). Caiguda de la preposició <i>de</i> davant el nexse <i>que</i>: <i>recordar-se que</i>. Sinònim col·loquial de <i>recordar-se</i>: <i>pensar-hi</i>. Indicació d'hores i dates sense precisió: <i>cap allà a les, a quarts de, un dia d'aquests</i>, etc. La perífrasi de probabilitat en passat: "<i>devia ser dissabte</i>". Altres estructures aproximatives: <i>si fa no fa</i>.
Feina	Demandar i dir a què es dedica algú (feina, estudis) i on es realitzen aquestes activitats. Parlar dels horaris de classe o de feina. Demanar i donar instruccions per a preparar un plat de cuina. Demanar i donar informacions sobre les condicions d'una feina (sou, horari, vacances, etc.).	La preposició <i>a</i> amb sentit direccional. El pronom adverbial <i>hi</i>. Els adverbis <i>encara, ja, només i també</i>. L'article amb els dies de la setmana: <i>el dimarts = cada dimarts</i>. L'interrogatiu <i>quant?</i> (i flexió). El verb <i>fer</i>. La diferència entre <i>fer de mestre</i> i <i>ser mestre</i>. La diferència entre <i>què fa</i> i <i>de què fa</i>. Verbs de la 3a amb <i>-eix-</i> / verbs de la 3a purs: <i>servir/sortir</i>. Lèxic: algunes professions en català. Vocabulari bàsic relacionat amb la feina.
	Preguntar i dir quins requisits es demanen per a obtenir una feina. Demanar i donar instruccions sobre la feina que s'ha de fer. Donar instruccions d'ús d'una màquina. Demanar confirmació d'alguna instrucció. Demanar instruccions concretes.	Perífrasi d'obligació: <i>haver de + infinitiu</i>. L'estructura <i>s'ha de</i>. Les preposicions <i>per</i> i <i>per a</i> (davant grups nominals i davant infinitiu). Imperatius del verb <i>fer</i> i <i>deixar</i>. Lèxic relacionat amb l'àmbit laboral. Connectors per expressar l'ordre d'unes instruccions: <i>primer, després...</i>

	Retreure a algú haver dit alguna cosa. Argumentar. Opinar sobre una feina i dir si t'agrada o no. Informar sobre canvis en l'activitat professional. Retreure a algú no seguir un consell. Fer valoracions sobre una activitat. Demanar i donar informació sobre una feina. Demanar i donar instruccions.	L'imperfet d'indicatiu de <i>dir</i>, <i>fer</i> i <i>creure</i>. L'expressió emfàtica: els pleonasmes (<i>"Amb aquesta gent, no s'hi pot parlar!"</i>). Fraseologia: <i>estar tip / fart de</i>, <i>no m'acaba de satisfer</i>, etc. El pronom <i>en</i> com a substitut del complement preposicional: <i>"N'estic molt content"</i> (<i>en</i> = de la feina actual). La forma d'obligació en el futur: <i>"Què hauré de fer?"</i>.
Quantificació i descripció	Demanar tanda en una botiga. Dir què es vol comprar i demanar i expressar-ne la quantitat. Preguntar i dir el preu. Oferir un producte a un client. Preguntar i dir com es vol un producte. Demanar i dir què es vol menjar i beure en un restaurant. Precisar com es vol un plat concret.	El pronom adverbial <i>en</i> com a substitut d'un complement directe. El verb <i>voler</i> (<i>Quant en vol? / voldria, volia</i>). Els quantitatius <i>gens</i>, <i>cap</i> i <i>res</i>. Lèxic: vocabulari referit a queviures bàsics (<i>pernil, pernil dolç, barra de pa, farina, coca, pastes, arròs, verdures...</i>) i als plats més habituals d'un bar o restaurant. La locució adverbial <i>més aviat</i> per a matisar afirmacions. Les preposicions <i>amb</i> i <i>sense</i>.

	Demanar la identificació d'un objecte. Identificar-lo i dir de qui és. Descriure un objecte. Fer-ne apreciacions de qualitat. Comparar-lo amb un altre.	Demostratius neutres: <i>això, allò</i>. El pronom <i>ho</i> com a substitut del CD neutre. La inversió i la pronominalització: “les meves claus, no <i>les</i> has vistes pas?” Ús de <i>pas</i> per a emfasitzar la negació. Contrast entre <i>el meu</i> i <i>meu</i>: “És <i>el meu</i>” / “És <i>meu</i>”. Modificadors: <i>més aviat, una mica, gaire</i>. El pronom <i>en</i> com a substitut del nom del CD: “N’hem venuts molts”. Connectors: <i>també, però, molts</i>. Ús de <i>gaire</i> com a element interrogatiu o negatiu. El pronom <i>hi</i> com a substitut del lloc: “<i>Hi</i> portava molts llibres, a la furgoneta.” Diferència entre <i>gros/grossa</i> i <i>gran</i>.
	Descriure un menjar. Fer-ne apreciacions sobre el gust, l'olor i la temperatura. Descriure un desperfecte. Demanar i donar informació sobre el temps atmosfèric.	El verb <i>ser</i> davant adjectius que manifesten qualitats d'objectes (“<i>Vigila, que crema! És molt calent, eh?</i>”). Comentar l'extensió de la construcció <i>està+participi</i> en lloc de la tradicional <i>és + participi</i>. Les expressions <i>fer olor de / tenir gust de</i>. Lèxic: Adjectius relacionats amb el camp semàntic dels menjars. L'expressió <i>fer malbé</i>. El camp lèxic del temps atmosfèric (oratge) en català: <i>fer bo, fer bon temps, ploure, fred, calor</i>, etc.

Accions, activitats i esdeveniments	Preguntar i dir què està fent algú en el moment present. Accions habituals. Iniciar un contacte presencialment. Preguntar i explicar intencions per al futur pròxim.	L'estructura: estar+gerundi. El verb <i>fer</i> . Accions quotidianes: 1) De l'àmbit laboral: <i>estudiar, treballar, fer torn de...</i> 2) De l'àmbit privat, íntim: els àpats diaris (esmorzar, dinar, berenar, sopar), llevar-se, <i>anar + inf. (vaig a dormir)</i> .
	Preguntar i explicar què li ha passat a algú en un passat pròxim. Demanar i donar informació sobre un esdeveniment passat recentment. Preguntar si s'ha fet alguna cosa. Confirmar que ja s'ha fet.	Els participis en -at, -ut i -it. Ús del perfet (ha cantat) en català. <i>Sigut</i> i <i>estat</i> , participis del verb <i>ser</i> . La concordança del participi passat. La substitució pronominal amb els pronoms <i>el, la, els, les</i> –i variants <i>i ho</i> –amb el verb <i>fer</i> .
	Suggestir fer alguna cosa. Acceptar o refusar un suggeriment o una invitació. Disculpar-se. Acceptar una disculpa. Fer retrets. Expressar una queixa. Manifestar un propòsit.	Expressions: <i>em sap greu, bona idea! La pronominalització amb hi: “-Anem a prendre una copa? -Bona idea! Anem-hi!”</i> . L'adverbi <i>realment</i> per a demanar confirmacions d'una afirmació anterior. Ús de <i>podríem + inf.</i> per a expressar un suggeriment. L'expressió <i>vols dir?</i> per a indicar un dubte. La fórmula <i>et ve de gust...?</i> per a invitar algú. Altres expressions: <i>ho sento, em sap molt greu, és igual, tant se val, igual té, no en parlem més, no té (cap) importància, etc.</i> Expressiu d'un propòsit negatiu: <i>no+futur+mai més</i> .

Opinions, preferències i aversions	Demander i donar l'opinió sobre una persona. Mostrar acord/desacord. Fer una valoració positiva sobre menjars i begudes. Preguntar i expressar gustos i preferències sobre menjars i begudes.	Quantitatius: <i>massa, una mica (més/menys), més aviat, força, ben</i> . Significat i ús dels adverbis <i>potser i malament</i> . Expressions d'opinions: <i>penso / trobo / em sembla que...</i> Adjectius qualificatius aplicables al caràcter de les persones. L'expressió <i>tant me fa</i> . L'estructura <i>tan+adjectiu</i> . El superlatiu en <i>-íssim</i> . Els verbs <i>estimar-se més, preferir</i> .
	Expressar una opinió sobre un espectacle. Comparar activitats concretes (vacances, caps de setmana, etc.) d'abans i d'ara. Comparar com era abans una persona i com és ara. Opinar sobre els canvis soferts. Comparar com es vivia abans i com es viu ara.	Els adjectius en grau superlatiu (<i>pitjor, dolentíssim, etc.</i>). <i>Quin + substantiu vs. Que + adj.</i> : " <i>Quin desastre</i> " vs. " <i>Que bonic</i> ". Connectors: <i>com que, però</i> . Contrast entre el perfect i l'imperfect. Perfect per a una acció recent i acabada; imperfect per a una acció passada i continuada. Contrast entre activitats actuals i anteriors. Imperfect dels verbs <i>fer, ser, tenir, agradar, viure, haver-hi, poder</i> , etc. El substantivador <i>això de</i> .
	Demander i donar una opinió, amb diferents graus de seguretat, sobre un tema actual. Expressar acord o desacord amb l'opinió d'una tercera persona. Fer apreciacions, a partir de percepcions físiques, sobre el funcionament d'un aparell. Fer apreciacions positives i negatives sobre un menjar.	Fraseologia relacionada amb l'expressió de la inseguretat: <i>no sabia què dir-li, potser sí, més aviat</i> , etc. El pronom <i>ho</i> com a pronominalitzador d'un predicat. Subjuntiu del verb <i>haver-hi</i> en frases subordinades: " <i>És normal que hi hagi tants incendis</i> ". L'expressió <i>no val res</i> per fer una valoració molt negativa. L'expressió emfàtica <i>quin greu que em sap</i> .

Peticions, serveis i disponibilitats	Preguntar sobre l'existència o disponibilitat d'un servei. Reclamar. Demanar disculpes. Descriure una avaria. Demanar un servei. Expressar la impossibilitat de poder realitzar-lo. Demanar i dir si algú pot fer alguna cosa.	El pronom <i>cap</i> i l'adverbi <i>mai</i> en frases negatives. El pronom <i>en</i> com a substitut d'un complement directe indefinit. Ús de <i>ser/estar</i> amb adjectius com <i>ple/lliure</i>. Ús de <i>cap / res / ningú</i>. Remarcar la diferència entre <i>no n'hi ha cap</i> i <i>no hi ha res</i>. El verb <i>poder</i>. <i>Pots + inf.?</i> = <i>et fa res + inf.?</i>
	Sol·licitar un servei. Narrar uns fets. Fer un pronòstic. Reclamar un servei. Manifestar una queixa. Excusar-se. Demanar ajut. Donar instruccions.	Contrast de perfet, imperfet i passat perifràstic. Lligam de les parts passades del dia d'avui amb el perfet: "A <i>la matinada</i>, s'ha espatllat el cotxe." Les substitucions pronominals en contextos narratius (pronoms: <i>li, el, la</i>, i variants). L'estructura <i>dir / assegurar que+ condicional</i>. Ús del verb <i>estar</i> davant el participi explícit o implícit o davant l'expressió <i>a punt</i>. Verbs en imperatiu per donar instruccions de manera formal o informal. Posposició de pronoms en l'imperatiu: <i>Ajudi'm!</i>
	Demanar i donar permís per fer una cosa. Demanar a algú que faci alguna cosa. Denegar permís, prohibir que es faci alguna cosa. Donar ordres, renyar algú. Demanar a algú una explicació. Avisar, advertir.	Contrast d'expressions: <i>et fa res que+subj.</i> vs. <i>et fa res + inf.</i> La tercera persona del present de subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu. Fórmules de cortesia: <i>Em permet? Només faltaria! Et/li fa res = el/et molesta</i>, etc. El subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu negatiu: "No <i>cridis!</i>"

EVALUACIÓN

TIPO DE PRUEBA PRESENCIAL - CRITERIOS DE EVALUACIÓN

Tipo de examen Oral y Escrito

Descripción de las pruebas escritas

En el CUID los exámenes tienen lugar en mayo/junio, en convocatoria ordinaria, y en septiembre, en convocatoria extraordinaria. En cada una de esas convocatorias, tanto la prueba escrita como la prueba oral se efectuarán en los Centros Asociados.

Descripción de las pruebas orales

En la **modalidad semipresencial**, las pruebas se realizan en el centro asociado. Consulte su centro asociado para más información.

En las modalidades en línea y de prueba libre, las pruebas se realizarán a través de la aplicación E-Oral.

ESTRUCTURA DE LAS PRUEBAS Y CALIFICACIONES

PRUEBA ESCRITA

Prueba escrita - Comprensión lectora / Uso de la lengua

Comprensión lectora (% nota final) 25

Tareas

Tareas: contestar a preguntas (20 en total) de respuesta cerrada de varios textos (aproximadamente 500 palabras en total)

Duración del examen (minutos) 90

Instrucciones en español En el idioma

Valor acierto 0.4

Descuento fallo 0.13

Nota mínima para aprobar 5

Prueba escrita - Expresión escrita

Expresión escrita (% nota final) 25

Tareas

Tareas: 2 redacciones (aproximadamente 80 palabras cada redacción)

Duración del examen (minutos) 60

Instrucciones en español En el idioma

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 6

PRUEBA ORAL**Prueba oral - Comprensión auditiva**

Comprensión auditiva (% nota final) 25

Tareas

Tareas: La prueba oral consiste en dos partes: 1) comprensión auditiva, 2) expresión e Interacción oral. Los ejercicios pueden ser de diferentes formas:- El alumno lee un texto elegido por el profesor, contesta a las preguntas o hace comentarios relacionados.- El alumno escucha una locución, contesta a las preguntas o hace comentarios relacionados.

Duración del examen (minutos) 30

Instrucciones en español En el idioma

Valor acierto 0.4

Descuento fallo 0.13

Nota mínima para aprobar 5

Prueba oral - Expresión Oral

Expresión Oral (% nota final) 25

Tareas

Tareas: La prueba se divide en dos partes: un breve monólogo y una conversación entre alumno y examinador.

Duración del examen (minutos) 10

Instrucciones en español En el idioma

Valor acierto 0

Descuento fallo 0

Nota mínima para aprobar 6

Cómo se obtiene la calificación

El tipo de calificación es APTO / NO APTO, sin calificación numérica. Para obtener APTO en el nivel tiene que tener esa calificación en todas las destrezas. En caso de no aprobarlas todas, la nota de la/s destreza/s aprobada/s en junio se guardará para septiembre (salvo para prueba libre, que prevé una única convocatoria en junio). En esa convocatoria extraordinaria sólo tendrá que repetir a la parte del examen suspensa, o a la que no se haya presentado en junio.

Los estudiantes del CUID podrán obtener de forma gratuita y online el certificado con sus calificaciones en cada una de las cuatro destrezas mencionadas. Consultar la página web del CUID para el procedimiento de descarga del certificado.

Revisiones La solicitud debe dirigirse al coordinador del idioma/nivel que ha corregido el examen (cuya dirección electrónica aparece en el apartado contacto > atención docente de nuestra página web), indicando en el asunto el idioma y el nivel del CUID del que solicita la revisión. En ningún caso se deben plantear en los foros del curso. De acuerdo con la normativa general de la UNED, toda solicitud de revisión deberá estar debidamente motivada y ajustada a los criterios académicos de corrección que haya fijado cada equipo docente; las solicitudes carentes de motivación no serán admitidas. Los estudiantes podrán descargar los formularios correspondientes para proceder a la solicitud, en esta misma web.

IMPORTANTE: los alumnos dispondrán de 7 días naturales desde la publicación de las notas para solicitar revisión del examen al Coordinador del idioma mediante correo electrónico. No se atenderán peticiones fuera de plazo ni enviadas por un medio distinto del indicado. Una vez recibida la respuesta del profesor corrector, si el estudiante continúa en desacuerdo con la calificación obtenida, dispondrá de cinco días naturales para solicitar la constitución de una comisión de revisión, mediante este impreso que se enviará al correo direccion.cuid@adm.uned.es

IGUALDAD DE GÉNERO

En coherencia con el valor asumido de la igualdad de género, todas las denominaciones que en esta Guía hacen referencia a órganos de gobierno unipersonales, de representación, o miembros de la comunidad universitaria y se efectúan en género masculino, cuando no se hayan sustituido por términos genéricos, se entenderán hechas indistintamente en género femenino o masculino, según el sexo del titular que los desempeñe.